

[Bjørn Elmquist]

men mellem hinanden, så vi mistede muligheden for at identificere, hvilken kreds de kom fra.

Men jeg må jo beklage, at socialdemokratiets ordfører, hr. Tastesen, har fulgt den noget hårde og polemiske linje, som man godt kan finde i mindretallets bidrag i betænkningen, op med sin ordførertale i dag her fra folketingets talerstol, og det tvinger faktisk også mig på talerstolen som ordfører.

Vi har allerede set justitsministeren reagere, og jeg er også sikker på, at indenrigsministeren senere vil være, jeg havde nær sagt karl for sin hat, og kan klare at tilbagevise de beskyldninger, som her rettes mod hende.

Men jeg synes også, at der nødvendigvis fra regeringspartierne medlemmer af udvalget må lyde en tilbagevisning af de barske og urigtige beskyldninger, som hr. Tastesen her fremsatte.

Jeg bliver nødt til at gå lidt mere i detaljer, for nu har hr. Tastesen nævnt de kun seks dage, som det denne gang tog at opgøre valresultatet, hvorimod det de andre gange har taget ni dage. Hvorfor havde regeringen, hvorfor havde ministrene sådan et hastværk denne gang? Således har spørgsmålet lydt gang på gang, også i udvalget, men lad os fastholde de svar herpå, vi har fået i udvalget.

Der har for det første ikke været tale om at forcere arbejdet af nogen speciel årsag. For det andet har der ikke været tale om at forcere arbejdet i det kontrolorgan, i den kontrolinstans, hvor man opdagede fejlen fra Frederiksværk, nemlig i Danmarks Statistik. I et af svarene fra indenrigsministeren – det er svaret på spørgsmål nr. 12 – hedder det helt klart, at som ved valget i 1977, valget i 1979 og valget i 1981 brugte man denne gang, i 1984, 4 dage i Danmarks Statistik til at gennemgå det materiale, der var blevet indsendt, og det var i Danmarks Statistik, at den fejl opstod og ikke blev rettet, der bevirkede, at man i Frederiksværkkredsen først efter, at valgbrevene var udstedt, måtte lave tingene om. Det var det, der tvang indenrigsministeren til at tilbagekalde et af de valgbreve og udstede et nyt.

Så meget om den myte, hr. Tastesen. Det er en myte, og den har intet på sig; det mener jeg i hvert fald at vi klart må kunne fastslå efter det materiale, der her foreligger for

os alle sammen, også socialdemokratiets udvalgsmedlemmer.

Hvad angår hjemmelen til at udstede disse valgbreve, fremgår det helt klart af et svar, der indeholder en vurdering fra justitsministeren, at indenrigsministeren er ikke alene berettiget, men også forpligtet til at ændre i valgbreve og i udstedelsen af valgbreve, såfremt det bliver åbenbart for den pågældende minister, at der er begået fejl.

Jeg synes ærligt talt, at vi alle sammen havde været bedre tjent, hr. Tastesen, med ikke at skulle igennem denne polemik i folketingsalen. Vi havde meget håbet på, at betænkningens konstruktive bidrag til en seriøs vurdering af det arbejde, der gøres rundt omkring i valgbestyrelserne i landet, kunne have fået lov til at stå uimodsagt som det væsentligste, der var tilbage efter debatten om dette valg.

Glistrup (FP):

Brevstemmemiserabiliteten kunne helt være undgået, hvis det forrige folketing havde fulgt den indstilling, der kom fra fremskridtspartiets side i betænkningen fra 4. juni 1982, hvor vi ganske klart fastslog, at lovgivningen her tiltrængte en ændring, og stillede et helt konkret forslag til, hvordan loven skulle rettes ind, så der ikke kunne være misforståelser, og så det kunne blive overenstemmende med de ganske klare retfærdighedsfønelser, der er i befolkningen på dette område.

Men som så mange gange før valgte folketinget at lade tingene gå på dårligste beskub og håbe, at det gik, og så fik vi altså alt det, som vi nu har måttet igennem, og hvor der er blevet flyttet ca. 800 stemmer i et valg, hvor mandat nr. 175 står og vipper på noget med et tocifret antal stemmer. Og så må vi, al hr. Erhard Jakobsens glæde til trods, ikke glemme, at ingen jo har turdet røre ved isbjergets store stemmepukkel, de 96-97 pct. af stemmerne, som ligger fordelt rundt omkring i landets mange valgkredse, og hvor ingen af os aner noget som helst om, hvad følgen ville have været, hvis man var gået i gang med det; at der ville være blevet flyttet mange gange 800 stemmer, er en nærliggende antagelse.

Men vi sidder altså, som om vi stadig væk levede i kuglerammetiden og pen og blæk-